

Zitting 1981–1982

17 518 (R 1212)

Overeenkomst inzake economische en technologische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Colombia; Bogotá, 15 januari 1982

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 13 augustus 1982. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 12 september 1982.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 4 augustus 1982

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de tekst over te leggen van de op 15 januari 1982 te Bogotá tot stand gekomen Overeenkomst inzake economische en technologische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Colombia (Trb. 1982, 27).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 13 augustus 1982 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
E. Nypels

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

De onderhavige, op 15 januari 1982 te Bogotá gesloten Overeenkomst (Trb. 1982, 27), die een aanvankelijke looptijd van vijf jaar zal hebben, beantwoordt aan de zowel van Colombiaanse als van Nederlandse zijde gekoesterde wens de economische en technologische samenwerking tussen onderdanen van beide landen aan te moedigen. De overeenkomst geeft verder gestalte aan het sinds 1965 gevoerde beleid ter versterking en uitbreiding van de economische betrekkingen met ontwikkelingslanden. De laatste overeenkomst, die in dat kader vóór de onderhavige overeenkomst tot stand kwam, was de Overeenkomst inzake economische en industriële samenwerking met de Federatieve Republiek Brazilië (laatstelijk Trb. 1981, 246).

Aan Nederlandse zijde wordt regelmatig overleg gepleegd over economische samenwerking met ontwikkelingslanden in het algemeen en, meer in het bijzonder, over samenwerking met Zuid-Amerikaanse landen. Met name de vaak reeds betrekkelijk omvangrijke handelsbetrekkingen tussen het Koninkrijk en deze Zuid-Amerikaanse landen geven daartoe aanleiding. In het geval van Colombia wordt daarbij verwezen naar een aanzienlijk handelsvolume, dat in 1980 kon worden onderverdeeld in f53 mln. export naar Colombia en f474 mln. import vanuit dat land. Ten aanzien van Colombia wordt tevens gewezen op het feit dat tussen Colombia en Nederland een nauwe band op het gebied van ontwikkelingssamenwerking wordt onderhouden, waaraan de concentratieland-status is verbonden. Gezien de relatief gunstige economische positie waarin Colombia in vergelijking tot andere ontwikkelingslanden verkeert, is met de Colombiaanse regering overeengekomen dat de hulp primair op de doelgroepen zal worden geconcentreerd, hetgeen ook tot uitdrukking komt in het merendeel der in uitvoering zijnde projecten.

Naar de mening van het bedrijfsleven zouden de mogelijkheden voor Nederlandse bedrijven om tot een nauwere samenwerking met Colombia te komen worden vergroot, indien de beide landen ertoe zouden overgaan een formeel kader vast te stellen, dat onder meer zou dienen te voorzien in een Gemengde Commissie. In het kader van deze Gemengde Commissie zou periodiek overleg kunnen plaatsvinden, waarbij zowel mogelijkheden als wensen met betrekking tot nauwere samenwerking op economisch gebied in geïnstitutionaliseerde vorm aan de orde zouden kunnen worden gesteld. Aan Nederlandse zijde speelt daarbij onder meer een rol de gedachte, dat dergelijk overleg zou kunnen leiden tot nieuwe commerciële toegangsmogelijkheden in sectoren die reeds onderwerp van samenwerking zijn in de Nederlands-Colombiaanse ontwikkelingsrelatie.

Wij hebben ons met dit standpunt kunnen verenigen. De relatief snel groeiende Colombiaanse economie, die wordt gestuurd door onder meer een meerjarenplan (1979-82) waarin de ontwikkeling van infrastructuur, energievoorziening en milieu-techniek centraal staat, biedt in toenemende mate mogelijkheden voor Nederlandse ondernemers om betrokken te worden bij het leveren van vooral kapitaalgoederen en industriële technologie. In dit laatste opzicht wordt met name ook gedacht aan joint-venture mogelijkheden, waarbij van Nederlandse zijde door de inbreng van technologische kennis en know-how in Colombiaanse industriële projecten kan worden deelgenomen.

Periodiek overleg tussen Nederlandse en Colombiaanse autoriteiten, in het kader van een Gemengde Commissie zoals ingesteld bij de onderhavige overeenkomst (artikel 4), kan deze mogelijkheden gunstig beïnvloeden. Tijdens bijeenkomsten van deze Gemengde Commissie kunnen de autoriteiten van beide landen elkaar namelijk inzicht geven in de mogelijkheden van het eigen bedrijfsleven op de diverse gebieden die voor samenwerking in aanmerking kunnen komen. Voor deze sectoren kan tevens gezamenlijk worden nagegaan, in hoeverre in het ene land aanwezige technische kennis dienstbaar kan worden gemaakt aan de economische ontwikkeling van het andere land. Gedachtenwisseling daarover in de Gemengde

Commissie, waarbij ook vertegenwoordigers van het bedrijfsleven kunnen worden betrokken, kan in de praktijk leiden tot een beter contact tussen het bedrijfsleven van de beide landen en, daaruit voortvloeiend, tot meer intensieve handelsbetrekkingen en andere vormen van economische samenwerking.

Aan het bedrijfsleven van de beide landen en aan opdrachtgevende instanties wordt overigens overgelaten te beoordelen of termen aanwezig zijn voor het sluiten van contracten en het gezamenlijk ontwikkelen van economische activiteiten. De onderhavige overeenkomst beperkt zich er immers toe het kader vast te stellen waarin het bedrijfsleven tot nauwere samenwerking kan komen.

Uit de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst blijkt dat de overeenkomstsluitende partijen zich ten doel stellen de economische en technologische samenwerking aan te moedigen en te bevorderen. In het bijzonder zullen initiatieven worden aangemoedigd die kunnen leiden tot het sluiten van contracten tussen bedrijven en organisaties van de beide landen. Gelet op de behoefte van Colombia aan technische kennis en know-how, wordt in artikel 3 met een – overigens niet-limitatieve – opsomming nader ingegaan op mogelijke samenwerkingsvormen op het gebied van technologie. De projecten die in het kader van de overeenkomst tot stand komen, zullen in principe dienen te worden gefinancierd met commerciële middelen. Door Ontwikkelingssamenwerking zullen slechts gelden beschikbaar kunnen worden gesteld voor projecten, die zowel voldoen aan zeer speciale eisen als passen in het specifieke doelgroepenbeleid dat ten aanzien van Colombia wordt gevoerd. Verwacht wordt dat de meeste projecten niet aan die voorwaarden zullen voldoen.

In tegenstelling tot voorgaande met ontwikkelingslanden gesloten overeenkomsten behelst de onderhavige overeenkomst geen artikelen betreffende de behandeling van investeringen. Hoofdzakelijke reden hiervoor is dat Colombia en Nederland zich moeten baseren op fundamenteel verschillende uitgangspunten waar het betreft subrogatie in de rechten van de investeerder en arbitrage in geval van geschillen tussen een investeerder en de staat, waarin zijn investering plaatsvindt. Waar enerzijds mede met het oog op de Wet herverzekering investeringen (Stb. 1969, 268) door Nederland moet worden vastgehouden aan erkenning door het land waarin geïnvesteerd wordt, van subrogatie van verzekeraars in de rechten van investeerders van het andere land, is het Colombia anderzijds niet toegestaan om bepalingen inzake erkenning van subrogatie als vorenbedoeld te aanvaarden. De positie van Colombia wordt in dezen bepaald door verplichtingen voortvloeiende uit het lidmaatschap van het Andespakt.

De overeenkomst zal gelden voor het gehele koninkrijk. Op verzoek van de Regering van de Nederlandse Antillen wordt met artikel 4 onder meer voorzien in de mogelijkheid van rechtstreeks overleg tussen Colombia en de Nederlandse Antillen, waar het betreft het directe belang van economische en technologische samenwerking tussen Colombia en het Nederlands Antilliaanse deel van het Koninkrijk. Aan dit verzoek is gevolg gegeven nadat was vastgesteld dat ook Colombia met bedoeld rechtstreeks overleg kon instemmen.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
W. Dik

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.